

gondolat-jel

A BTK KISZ-SZERVEZETESK IDŐELŐZS KIADVA
Ha van valami, ami most az egész karral foglalkoztatja, az az ösztöndíj "ügye". Mostani Gondolat-jellel egyidőben fog eljutni hozzátok /a csoportvezetőtől keresztül/ So megvári Mártának egy rövid összeállításra, amely kiemelten tartalmazza a minisztériumi Utasítást, tájékoztat az alapelvekről és a követelményekről, ill. arról, hogy mi a lényege az új ösztöndíj kiadócsős bevezetésének. /Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a Szegedi Egyetem Febr.25-i számának mellékleteként megjelent az egész Utasítás./ Mindenki számára szerint márc. 4-én lesz ismeretes /végre/, hogy központiilag mennyi pénzt kap a Kar, ennek figyelembevételével fogja elkészíteni a kari KISZ-vezetőség a maga előzetes javaslatát, amelyet várhatóan a következő hét elején kapnak kézhez a csoportok.

TARTALOM:

FELSOOKTATÁSI IFJUSÁGI PARLAMENT

"Az alkotó légkörre jellemző, hogy a Minisztérium másológépei egyik éjszaka sem maradtak munka nélkül, a parlament csak a 3. változatát fogadta el az intézkedési tervnek" - Kékés György volt a BTK küldötte.

2. old.

NEHANY MEGJEGYZÉS AZ EGYETEMISIA FIATALOK ERTELMISÉGVÉ VALASARÓL

"Vajon az egyetem légköre milyen irányba orientálja az oda bekerülő fiatalokat? Az elsőéves hallgatók milyen közegbe kerülnek, ki és mi fogadja őket..." - B.N.írása

8. old.

FELHÍVÁS VITARA - VITALITÁST IGÉNYLŐ

tavaszi program: a kari szervező tükör írása az ösztöndíj- ill. az irányelv-viták előkészítéséről, a küldetgyűlésről és az új alapszervezetek szerveződési feltételeiről

11. old.

NEMAKARASNAK NYÖGÉS A VÉGE...

A tanári munka hallgatói véleményezése - jog, anivel nem tudunk élni? - Barát Erzsébet írása. "Kivételesen nem a bürokrácia kedvéért kényszerülünk bolmi 'aktagyártásra', nagyon is 'önös' érdekünk vezérel, mikor ezt kérjük."

12. old.

ERSENEREDÉS

"A zsebnak szavát ott találjuk meg, ahol a Szegedi Egyetem 'Értelme' - vagyis az 'Értelme' János Miklós A zsebnak szavát ott találjuk meg 14. old.

LEGYELTÉZÉS - "A minőségem szive-

sebben látnak őket a könyvepölcökön, mint a KSH-telepen" - Kuzsár Erzsébet utánaírt, mi lesz a történeti tantervi könyvtárból lecsomagolt könyvek sorsa, miért nem vehetik meg a diákok

16. old.

új 'travéto' nyitunk: /szavaira és etadok / az első meseok, Szilgy Ferenc M. az igazság a SZERKEZÉS körül? /Eredetileg dokumentumokból, Holnár Erzsébet tanárikiállítás

17. old.

MIRIK - Ertesítés a Filozófiai, Pol. Gazdasági, Tud. Szec. tanácsok könyv társainak lakodásáról

10. old.

A Febr. 11-i kari tanácsülés elutazoztat

19. old.

Bauer Tamásnak a Tortinász Kúria elhangzott előadásról tudósít vezír Erzsébet

13. old.

"Eszaki" diákok? - Csupa Csaba humorosítása a Budapesti Tanárképző Főiskola induló lapjáról

15. old.

FELSŐOKTATÁSI IFJUSÁGI PARLAMENT 1981

"a múlt öröksége"

A felsőoktatási ifjúsági parlament /-FIP/- az 1976/77-es tanévben - intézkedési tervként, az elfogadott munka programból még jónehány csak ólom színben, fehér papíron látszik. Ennek számos indoka van. A minisztériumi beszámoló így jellemzi a helyzetet:

"A felsőoktatási fejlesztési irányoknak a kidolgozása időszakában azért maradt el több konkrét intézkedés, mert ezeknek éppen a fejlesztési koncepciókból kell majd következniük. A megoldásokért késésében, ill. elmaradásában bizonyos mértékig közrejátszott az a szervezeti változás-sorozat is, amely a kulturális ágazatban zajlott le, és a Művelődési Minisztérium létrehozásához vezetett. A felsőoktatási intézményrendszerünk szervezetének és funkcióinak korszerűsítését sürgető, az 1976/77-es ifjúsági parlamenten elfogadott intézkedési tervek végrehajtása az egész felsőoktatási alágazat közös érdeke. A művelődési kormányzat/naq/ ... törekvése, hogy az ágazat jó működésének érdekeit tartsa szem előtt, és nem valamiféle igazgatási önérdet. ... a problémák és a feladatok halmazódása méltán váltotta ki éppen a legigényesebb hallgatók és oktatók türelmetlenségét. Ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy az oktatási intézményrendszer számos konzervatív önérdetet hordoz, és minden előrelépés közül a legnehezebb az érdekviszonyok megváltoztatása."

A minisztériumi beszámoló /az 1976/77-es FIP intézkedésinek végrehajtásáról készült dokumentumot már maga a parlament kérte a minisztériumtól, hogy tegyék közzé a küldöttek között!/. Kendőzetlenül, konkrétan elemzi az utóbbi 4-5 év mulasztásait. Emellett olyan általános elveket is deklarál, amelynek - remélhetőleg - a következő évek, a felsőoktatási reform időszakát fogják jellemezni: "rugalmasság"; "közéleti és társadalmi nyitottság"; "belső demokratizmus" stb.

Az elkövetkezendő időszak leglényegesebb programpontjának a felsőoktatási reform, a távlati fejlesztési terv látszik. A pozitívumok mellett /nagy nyilvánosság a tervezésnél; alternatívák megadása, publikálása; gyors információcsere stb./ feltűntek az első korlátok is. Mindenekelőtt az, hogy a távlati fejlesztési terv sem lehet mindenható, ha a Minisztérium pénzügyi keretei szűkösek. De még ennél is keményebb diónak látszik a személyi kérdés. Még lehet hirdetni ugyan a szuper-tantervet, az abszolút korszerű tananyagot, metodológiát stb., de ha a jelenlegi oktatói állományt nem frissítik föl, akkor a végrehajtás igencsak akadozni fog... A minisztérium "helyzetképe" :

"A PB 1981 febr. 3-i határozatainak előmunkálataiba a Minisztérium felelősein kívül felsőoktatási szakemberek és a hallgatók képviselői is bekapcsolódtak. A felsőoktatás helyzetét elemző és a fejlesztés fő irányait kidolgozó munkabizottságokban a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Tanácsának képviselői is jelen voltak... és sok értékes kiegészítést tettek."

A Művelődésügyi Minisztérium egyik első lépése volt, hogy a sokáig huzódó végrehajtási utasítást kiadja az Ifjúsági Törvény végrehajtásához az ágazatba. Az intézmények szabályzataiban - nem kis huzavona után - bekerültek az ifjúság jogosítványai. Most lássuk, hogyan jellemzi a Minisztérium az "eredményeket":

"Tudjuk, hogy a fiatalok - hallgatók, oktatók, és dolgozók - érdekeinek érvényesülését segítő jogosítványok csak lehetőséget jelentenek; - legalábbis jelenleg - nagyon nagy mértékben függ."

A Minisztérium kiindulópontja az volt, hogy a fiatalok érdekképviselőtét a KISZ látja el, amelynek szervezetei a szervezetségi aránytól függetlenül kötelesek képviselni az egész hallgatóság érdekeit.

"Megítélésünk szerint ezzel az elvvel kapcsolatban ott merültek fel problémák, ahol a KISZ-szervezetek által szervezett hallgatói képviselői rendszer nem tudja megfelelően összefogni és képviselni a hallgatóság különböző érdektörekvéseit. Együttes a felelősségünk az előremutató törekvések határozottabb képviselőletében és gyorsabb megvalósításában."

Még mindig az érdekeknel maradva: a Műv. Min. a X. KISZ-kongresszus ide vonatkozó határozataiból kiemeli, hogy "... érdeklődéssel fogadnak minden előremutató kezdeményezést és javaslatot, amely az ágazat munkáját javítja, függetlenül attól, hogy az a KISZ csatornáin keresztül, vagy a hallgatók és a fiatal oktatók, dolgozók kollektíváitól közvetlenül kerül a felsőoktatás nyilvánosságába..."

Az 1976/77-es FIP-en elfogadott intézkedési tervekben szereplő oktatásfejlesztési feladatok közül jónéhányuk /pl. a távlati fejlesztés; beiskolázás; felvételi és pályázati rendszer; nevelés és világnézet; tárgyi és személyi feltételek; esti- levelező oktatás; intézményi autonómia... stb. / helyzete: "a feladatok folyamatos jellege miatt a megoldás részletes megtervezésére a következő három éves periódusban kerül sor."

Kiemelten kezelendő kérdéssé vált a marxizmus-leninizmus oktatás; helyzetének átfogó vizsgálatát, az illetékes pártszervek segítségével jelenleg is folytatja a Minisztérium Marxizmus-leninizmus Oktatási Főosztálya. A vizsgálat tartalmi, színvonalbeli, módszertani kérdéseket egyaránt érint, és úgy néz ki, hogy jelentőségében és remélhetőleg hatásában is túlnő majd az eddigi, majdnem hogy rutinszerű vizsgálatokon. A Minisztérium 20 felsőoktatási intézmény KISZ bizottságát kérte fel /köztük a JATE-t is! / tematikus vitára. Ha ez nálunk nem is sikerül túl jól, reméljük, hogy tapasztalatokkal azért tudott szolgálni.

Az idegen nyelv oktatásban is történt változás: a 104/1981./M.K.4./MM.sz. utasítás heti 3 órára emeli a kötelező idegennyelvi oktatás óraszámait. Ez haladás, de - mi is, az illetékesek is jól tudják - intenzív, magas óraszámú oktatás nélkül a tanításból nem lesz nyelvtudás, főleg akkor nem, ha ez a jelenlegi óraszámot csak emeli.

"Egyenlőre a pénzügyi fedezet hiányában a differenciáltabb és intenzívebb kiscsoportos nyelvoktatás megvalósítására a felsőoktatás egész területén nem tudunk vállalkozni." - írja a Beszámoló.

A diákszociális kérdések közül kiemelkedik a diákigazolvány kérdése. A helyi parlamentektől a FIP-ig látszott, hogy ennek bevezetése előre ki nem számított bonyodalmakkal járt /sok helyen volt kérdéses: ki fedezi a kedvezmény anyagi részét?/, és így a kedvezmények jórészt papíron maradtak, persze a helyi viszonyoktól függött az, hogy mennyi. A FIP jelenlegi intézkedési terve igéri a felülvizsgálatot. A közismert pénzbeni emelés /"a 150 millió" / körül jól indult minden, az intézkedés előkészítése mintaszerűen demokratikus volt. De kiderült, hogy a csoportérdekeket rendkívül nehéz egyeztetni itt is. Ennek ellenére nem szabad majd ebből azt a következtetést levonni, hogy legközelebb ezt majd határozati módon kell intézni. Teljesen egyet lehet érteni a Minisztérium képviselőivel, elsősorban Pozsgai Imre miniszterrel abban, hogy az ilyen típusú döntés-előkészítéseknek társadalmi gyakorlattá kellene válniuk. Ettől még akkor sem szabad "megijedni, ha most bonyolultabbnak, áttekinthetlenebbnek látszott is a helyzet, mint a "jól bevált" határozati, "fentről jött" intézkedések idején.

Az 1976/77-es intézkedési tervből és a jelenlegiből is /az összintézkedési terv előtt! / főleg az első szekcióval tudunk és kell is foglalkozni. /A FIP öt szekcióban ülésezik, az első szekció a tudományegyetemi. / Probléma volt már akkor is a bölcsészeti tantervi irányelvekkel. Ennek kidolgozása megkezdődött. Sajnos a tempóra jellemző, hogy a bölcsészek voltak az egyik legpanaszosabb "társaság" szakmai kérdésekben.

"A munkálatok csuszásának /! / egyetlen kedvező következménye, hogy az első szövegváltozatok az 1981. évi ifjúsági parlamenteken elhangzottak figyelembevételével készítették el, és a dékáni kollégium 1981 novemberében vitatta meg." - írja, somásan, de őszintén a minisztériumi beszámoló ezzel kapcsolatban.

Bár szintén öreg kérdés, és az 1976/77-es FIP-en fokozott hangsúlyt kapott a honvédelmi ismeretek tantárgy oktatásának korszerűsítése, átfogó intézkedés nem történt. A Minisztérium ezt nem indokolja, de megjegyzi, hogy a KLTE-én tömbösítették, és ez bevált. A múlt évi FIP megint csak idáig jutott...

"...és összeült decemberben..."

Az 1981-es FIP a részben vázolt előzmények után ült össze múlt év dec. 18-20. között. Az alkotó légkörre jellemző, hogy a Minisztérium másológépei egyik éjszaka sem maradtak munka nélkül, a parlament csak a 3. változatát fogadta el az intézkedési tervnek, azt is csak "jó adag" szóbeli kiegészítéssel. Már az első változat is kimutatta, hogy a Minisztérium tájékozottsága a problémákról alapjában véve helyes /helyi szintre lebontva is!/, de sok kérdés megfogalmazásán, "frissességén" látszott, hogy néhány alapvető kérdés csak az alig egy hónapja lezajló ifj. parlamentekről került föl, bár amaguk a kérdések jóval régibbek.

Mindenesetre a Műv. Min. javaslata, ti. "a jövőben a fejlesztésre vonatkozó intézkedési tervek és az ifj. parlament által elfogadott intézkedési tervek együttesen alkossák az oktató-nevelő, a kutató munka korszerűsítésének alapjait az intézményekben", szóval a javaslat igen biztató. Még figyelemreméltóbb a 2. számú intézkedési terv fogalmazása /amely egy kicsit illusztrálja és a parlament légkörét!/, amely a határozatokat "...a felsőoktatás fejlesztésének egységes politikai dokumentumaként" kezeli.

Fontos kiegészítés lett, hogy a szekció-intézkedési tervjavaslatokat egészükben nemcsak az átemelt pontokon keresztül, csatolták a plenáris ülés határozataihoz. Új pont lett a viták során, - még mindig az elvi nyilatkozatpknál maradván - a 3. változat bevezető megjegyzése: "A felsőoktatás fejlesztési tervében és az intézkedési tervben rögzített feladatok megvalósulása során olyan döntésselőkészítő folyamatot alakítunk ki, amely mind intézményi, mind országos szinten biztosítja az oktatók és hallgatók részvételét, a döntéshozatal demokratizmusát." Ez a "nyilatkozat" /aminek, mondjuk ki, kis szépséghibája, hogy 1981-ben még külön, ujdonságként deklarálni kell!/, és a határozat, miszerint 1983-ig a Műv. Min. a távlati fejlesztési terv megvitatására országos felsőoktatási ifj. parlamentet hív össze, soron kívül, volt talán a két leglényegesebb az átfogó kérdések közül. /Ez utóbbi egy darabig a nem akceptálható kérdések között "futott", de aztán bekerült az intézkedési tervbe!/

A plenáris ülés utolsó napján, a szóbeli kiegészítésekkel együtt, végülis az intézkedési terv a következőképpen alakult. /Az érintett kérdésekre csak utalunk!/

az intézkedési terv

Kulcskérdés mindjárt az intézkedési terv első pontja, amely olyan társadalmi tervezést fogalmaz meg, amely "nagyobb összhangot biztosít a továbbtanulási szándékok, a képzési irányultságok és a társadalom szakemberszükséglete között". Az intézkedés határideje a viták során egy évvel korábbra került, így 1983. dec. lett.

Szintén utólag, szóbeli kiegészítés nyomán iktatta be a plenáris ülés a tervezetbe a 2. pontot, amely az oktatás tárgyi fejlesztését kiemelten preferált megoldandók közé juttatta.

A terv 3. pontja: "A pályázati rendszer tapasztalatainak értékelése alapján korszerűsítjük elhelyezkedési rendszerünket:"

Az új rendszernek biztosítani kell:

- az elhelyezkedés nyilvánosságát és demokratizmusát
- az egyetemi és főiskolai évek szakmai és közéleti teljesítményének fokozottabb figyelembevételét
- a pályakezdők számára a szakképzettségnek megfelelő munkakört
- amunkáltatók nagyobb érdekeltségét a képzésben is."

A további két pont a "fiatal értelmiségi helyzetének átfogó vizsgálatát és ennek alapján az értelmiségi pályák társadalmi megbecsülését növelő intézkedések" meghozatalát tervezi, különös tekintettel a pályakezdésre, lakáskérdésre, jövedelemfelzárkóztatásra. Ha külön nem is került ide, de a plenáris és a szekció ülést végighallgatva világos, itt a pedagógus pályák - sajnos - első helyen vannak.

Az oktató-nevelő munka tartalmi kérdéseivel foglalkozó, még felsorolásszerűen is hosszú tétel legfontosabb részei: "felülvizsgálni a képzési célokat, tantervi irányelveket, tanterveket...és pontosítani"; "olyan követelményrendszer, amely feltételezi az ésszerű, önálló, alkotó tevékenységet" /óraterhelé csökkentéssel/; "a kiváló képességűeknek egyéni program és nagyobb támogatás"; "az átoktatás, áthallgatás"; "egyéni érdeklődést is figyelembevevő tantervi struktúra", stb.

A tervezet komoly előrelépést tesz -elviékben legalábbis- a jegyzet-kérdés megoldása felé, mikor egy javaslat kidolgozását sürgeti a nyomdakapacitás gondok, szerzői díjak és forgalmazási kérdések orvoslására, és tartalmazza a kedvezményezett szakkönyvek számának esetleges bővítését is.

A miniszteri beszámolóval ellentétben /amelyet idéztünk/ a 3. számú tervezet már 1983-as határidővel vállalja az idegennyelvi képzés korszerűsítését és az ehhez szükséges személyi és anyagi feltételek biztosítását!

A Honvédelmi oktatás c.tárgy vita nélkül, az elsők között került a megoldandó kérdések közé, határideje is viszonylag rövid: 1982. jun.30.

A felvételi rendszerén belül is várható módosítás: "Kísérletet indítunk a kezdeti beváláson alapuló, ill. a pályaalakmassági szempontokat is érvényesítő felvételi rendszer kialakítására." Több szót kérő is bírálta a jelenlegi felvételi rendszert, kiemelve, hogy az intézményen belüli szelekció egyáltalán nem, vagy csak néhány intézményben valósul meg. Bár a Minisztérium engedett a "nyomásnak" és a fentiek bekerültek az intézkedési tervbe, Bihari Mihály a Minisztérium főosztályvezetője elmondotta, hogy az általuk is kívánatosnak tartott szelekciós mód bevezetése útjában annyi akadály áll / a terem mérettől a társadalmunkban ható torz személetmódokig/, hogy megvalósulása csak a távoli jövőben várható.

/Egyébként az igazsághoz hozzá tartozik, hogy több ilyen "deklarált, de..." pont is van, és hogy melyik mennyire ilyen, azt egyelőre nem is lehet tudni, csak sejteni lehet a "beavatottak" elejtett szavaiból, az ilyenkor feltáruló kusza és különféle gyökerzetű értékrendszer/ek/be pillantva!/
Két terjedelmes, részletes pont foglalkozik az oktatók helyzetével mobilitásuk és munka-színvonaluk vonatkozásában. Összességében: a tervezet kevesebb kötöttségben, viszont magasabb színvonalban jelöli meg a továbblépés útját. Több pont is utal az egyetemen való bentmaradás problémájának vizsgálatára, az intézményi demokrácia megvalósítására ill. kibővítésére. Különösen fontos a plenáris ülés azon javaslata az intézkedési terv számára, amely az intézményi önállóság növelését, a jogkörök decentralizálását célozza. A terv ezen a ponton igéri az intézeti tanácsokban a hallgatói képviselők arányának növelését is.

A viták során sokszor kerültek elő a parlamentben pénzügyi kérdések, ill. az egyes problémák megoldatlanságát anyagiakra visszavezető hozzászólások. Bár a Minisztérium képviselői többször is hangsúlyozták, hogy a pénzeszközök területén sok pozitív változás nem várható, talán szolgál némi "vigasszal" a tervezetnek az a pontja, amely az elosztás felülbírálatát, a jelenlegi preferencia rendszer módosítását javasolja. Szintén anyagi vonatkozású, és hosszú vita után megfogalmazott pont a következő: "A Műv. Min. biztosítja, hogy minden esetben konkrét és kiemelt mérlegelés tárgyát képezze az egyetemi és főiskolai hallgatók támogatása az egyes életszínvonal-politikai döntéseknél." Itt vitára - többek között - az adott alkalmat, hogy a hallgatóság most kapott 150 milliós szociális és ösztöndíj emelést ami azonban még mindig nem pótolja az elmúlt évek 40%-os reálértékcsökkenését, s még 10%-kal alatta is marad. Ezenkívül az inflációs rátát sem veszi figyelembe /ami a jelenlegi OTP felső kamathatárt tekintve legalább 8%!/. Ez utóbbi "öreg kérdése" marad az ösztöndíj emeléseknek?!? Rendszeres figyelemkívül hagyása pedig már-már az intézkedés politikai súlyát veszélyezteti!!!

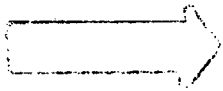
Néhány közvetlen gyakorlati jelentőségű pont: A Minisztérium vállalja a külföldi tanulmányutak meghirdetése körüli visszasságok /rangsorolás, nyilvánosság, indítás, stb./ felszámolását, és igéri a támogatási alapok esetleges kiszélesítését:

Szinte minden intézmény "hozta" a jogállás kérdését is, amely az országos fórumon is előkelő helyet kapott.

"Javaslatot kell kidolgozni a hallgatói jogállással kapcsolatos rendelkezések korszerűsítésére /GYES, Szakirányu munkavállalás, munkaviszonyból adódó jogosítványok stb./." Végül a küldötték javaslatára bekerült a zárójelbe az "anyagi felelősségvállalás" is.

Az örökzöld témák közül talán legrégebb volt a mezőgazdasági munka. A tervzet - e téren - leglényegesebb megállapításai: a mezőgazdaság tényleges /helyi!/, érdekeinek megfelelő ideig és helyen, valamint megfelelő létszámban alkalmazza a hallgatói munkaerőt. Heves vita bontakozott ki egy szóbeli kiegészítés körül, melyet Korcsog András államtitkár végül többé -kevésbé közmegegyezésre így "tisztázott le": az oktatás és mezőgazdaság érdekeit együttesen kell figyelembe venni, és hosszú távon pedig a népgazdaság érdekei kell, hogy domináljanak. Ez az utóbbi - kétségtelenül finom diplomáciai érzékre valló - megfogalmazás jelzi az e téren fennálló anomáliák tarthatatlanságát.

A már említett tematikus országos FIP-ről szóló határozat mellett záróintézkedés született, amely szerint a Műv.Min. évenként tájékoztatja az "Egyetemi és Főiskolai Tanácsot az intézkedési terv időarányos végrehajtásáról."

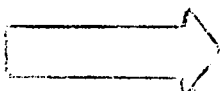

A tudományegyetemi szekció kiegészítései

Mint már jeleztük a szekciók külön ~~tehették~~ meg állásfoglalásaikat, javaslatukat, amelyek ha nem is kerültek be a plenáris ülés dokumentumaiba teljes számmal, de függelékként csatolták azokat. Az egyes /tudományegyetemi/ szekció sulyra jellemző, hogy külön intézkedési terv -kiegészítést készített, míg a másik 4 szekció egy közöset. Ennek a szekciónak a vezetője egyébként Pozsgai Imre művelődési miniszter volt. A viták is itt nyultak a leghosszabbra, jellemző, hogy egy esetben a plenáris ülés kénytelen volt több mint egy órát várni a "perlekedőkre".

Mivel egyetemünk is ennek a szekciónak a munkájában vett részt, talán nem felesleges néhány, "csak" függelékben maradt pontot megemlíteni az ott készült dokumentumból.

Igen fontos helyet kapott az értelmiségi, közéleti szerepre való felkészülés felkészítés. Szorgalmazta a szekció az idegennyelvű képzésben, a nem szakosok intenzívebb tanítását. Minket, bölcsészeket érintő pont az, amelyben a Műv.Min. vállalja, hogy a tanárképzés koncepciójának keretein belül megvizsgálja a bölcsész karokon az I ill. I 1/2 szakos képzés kialakításának feltételeit. Ugyanígy akceptálta a filozófia-történet, latin nyelv, szociológia, művelődéstörténet ismeretanyagának beépítésére vonatkozó kiegészítést. Támogatta a Minisztérium egyetemi-főiskolai réteglap létrehozásának megvizsgálását; a posztgraduális képzés ügyében elhangzott hozzászólásokat, ezen belül a másoddiplomázás kérdését. Fontos politikai kérdés volt szekciónkban a hallgatói jogosítványoké, kiemelten a tanszéki képviselő, az egyetemi, kari intézeti tanácsok hallgató tagjainak képviselői jogosítványai. A teljes rendszer a Minisztérium a KISZ KB-val és az AIB-vel együtt működve fogja kialakítani.

"A hangulatról..."

Mint a parlament ismertetett dokumentumai, a néhol éles vitákban megmutatkozó alapos felkészültség mutatják: sikerült együttműködés alakult ki a művelődési kormányzat és a hallgatók képviselői között. Ez még akkor is igaz, ha figyelembe vesszük, hogy korántsem volt mindig egyetértés. A kompromisszumok legtöbbször a hallgatóság szempontjából is értékesnek mondható. A nem akceptálható kérdések legtöbbször pénzügyi határokat, és a Műv.Min. hatáskörének végességét jelezték; - igaz ezek sem lebecsülendő akadályok. A protokolláris idő talán minden eddiginél kevesebb volt, az utolsó pillanatig zajló, talán nem is mindig megnyugtatóan lezárt viták jelezték, ha van miről dönteni, vitatkozni, ha van képesség a konzenszusra /jó értelemben véve!/, akkor nem kell külön intézkedni a protokoll kiszorításáról.

Hogy hurrá-optimizmusra még sincs ok, azt néhány dolog világosan megmutatta.

Ezek közül néhány: a jelenleg kialakult, kialakított döntési, véleményalkotási szokások, módok - úgy tűnik - nem mindenben felelnek meg egy ilyen, általában demokratikusabb légkörű tanácskozásnak. Kifejejték pl., hogy igen nehéz a jelenlegi mechanizmus mellett két alternatíva között szavaztatni az embereket, főleg egy ilyen viszonylag népes testületet/kb. 270 fővel/. Ilyenkor néha bizalmaslanná vált a légkör, sokan már manipulációtól tartottak. Az ügy is sokat "megretkenkedő" levezető elnökök szinte megolvasztották feladatuk beosztásában az első nekifutásra!/, hogy két, nem egyidőben elhangzott javaslat közül, legyen szavaztassa meg az egyiket, az utójáért elhangzott javaslat átadatásának az egész kis szónoklatot igénylő, korábban elhangzott hallgatói javaslatok közül. Végül is egy, az elnöki asztal mögött ülők gyakorlatilag kényszerítő ügyet kompromisszum segített, amely a két javaslatot egybehorogtatta a szavazás előtt.

A parlament befejezése előtt kezény kritikát is kaptak a parlamenti szervezettől. Nemcsak az ügyben, hanem azért is, amiért az induló autóbussok egy alkalommal jelentős vitát "zártak le". Közösen Andrej államtitkár vitázásáig a felmerülő technikai és szervezési problémák nagy részét jogosnak is érte el, és hangsúlyozta hogy a következtetéseket a Minisztérium le fogja venni.

Azt sem hallgathatjuk el, hogy politikai, erkölcsi gyakorlatlanosságunk "keszönhetően", mi hallgatók sem visszabírtuk "ötösre" demokráciánkat. Uppen ezért a parlament egyik legnagyobb sikerének azt tartjuk, hogy nem fullasztottuk el ebben a kérdésnek a tárgyalásába. Az intézményi parlamentek benyújtott kezdeti vitái után ide már jobbára letisztultabb vélemények jutottak el. Persze, ez nem jelenti azt, hogy ebben a kérdésben ne lettek volna igen ócskányok. De a szervezők és közpályók együttes érdekéért kell elkönyvelnünk, meg aköz is, ha meggyújtott, "szem-szerű" megoldás nem is született. Világosan látszott, hogy teljes, kompromisszum nélküli megegyezés nem lehetséges a különböző réteg, csoport érdekek között. Itt a bűnye miatt. Ezért a parlament Drecin János miniszterelnököttes beosztásának a feladta el, megjelölve /a JATE-n elfogadottakhoz hasonló/ legfontosabb alapelveket. A teljes, végleges rendszer kidolgozása a szakemberekre maradt, de a miniszterelnököttes ígérte a különböző próbaszámítások nemzetközöni ismertetését. Későbbi időpontban ugyan, de megoldandóként szerepelt az infúziós korszakról, az ÖVP kitérő és a jövedelem igazolási eljárás korszerűsítése.

"az államtitkár véleménye"

Befejezésül - talán kissé paradox módon - néhány szó Korcsák Andrej államtitkár bevezetőjéről, amely szóbeli megbeszítés is volt egyben, és általános elveket, észrevételeket is tartalmazott.

Fontos újra hangsúlyozni, hogy az osztónyú-vita országos megbeszélés olyan döntéshozzáadási formának tekintette, amelyik elismerttá válik egy folyamatban, amelyben hasonló demokratikus viták érlelődhetnek.

Arról is beszélt, hogy "szűk körben elburjánzóban ideológiai-politikai elbizonytalanodás, és szélsőséges nézetek is jelentkeztek". Ezzel kapcsolatban az államtitkár kijelentette, hogy "az ideológiai pluralizmus relativizmust jelent, a tudományos világnézet elvetését, tudományos világnézet nélkül pedig nem lehet értelmiségivé a szakember." Reális viszont az az igény - hangsúlyozta - hogy "a korszerűsített marxizmus-leninizmus oktatás a gyakorlati feladatokra is átforduljon". Az ideológiai bátortalanságot, a más áramlatokkal való konfrontáció hiányát viszont fel kell számolni."

Igen fontosak voltak az egyetemi demokráciáról mondott szavai, annál is inkább, mert - sajnos - nem a jelenről beszélt, hanem igényekről, szükségletekről: "Nem elegendő a szabályozás; a hallgatóság bevonását szorgalmazni, növelni kell, az ellenőrzési szervek létrehozása sem elegendő, szűles létegek bevonására van szükség az irányításban, a közéletben".

Elvileg elfogadhatónak tartotta a KISZ-on kívüli érdekképviseletet, de úgy, hogy a KISZ irányítása megmarad. "A KISZ-nek joga, lehetősége és képessége van erre... Politikamentes érdekképviselet nem létezhet" - mondta, hozzátéve: "...ép-

pen ezért a törekvések egy része KISZ-ellenes".

m Mostanában ifjuság-politikai fórumokon, az érdekképviselőknél stb. egyre gyakrabban halljuk: igen, ez szép...de van-e garancia? Mi a garancia? Korcsog András így fogalmazott: "A garancia a parlament által hozandó intézkedések végrehajtására a világgpiaci kihívás: ma már egyik legfontosabb feltétele a továbblépésnek a m i n ő s é g i szakember."

Kokas Károly

Néhány megjegyzés az egyetemista fiatalok értelmiségivé válásáról

Az egyetemet olyan intézménynek vélem, mely egyrészt magasan képzett szakembereket képez, másrészt ezzel szoros összefüggésben értelmiségi feladatok ellátására "neveli" a fiatalokat. Tehát értelmiségi szakembereket ad a társadalomnak.

Az értelmiség fogalmának funkcionalista, szociológiai meghatározói közül legfontosabb a kulturateremtés, az értékek alkotása, továbbfejlesztése, közvetítő megőrzése. Amelyeknek párosulniuk kell a réteg tagjainak társadalmi- és gazdaságszervező feladataival is.

E funkciók betöltése két szinten egymással párhuzamosan, egymástól kiegészítve folyik. Az elvek, elképzelések, az értelmiségi mindennapjait közvetlenül nem érintő szférában, pl. bizonyos folyamatok támogatásában, vizsgálatában merül ki. Másik szint a mindennapok, a munkahely, a család, a baráti kör. Itt az egyén konkrét cselekvése, sajátos értékei jutnak kifejeződésre.

Vajon az egyetem légköre milyen irányba orientálja az oda bekerülő fiatalokat? Az elsőéves hallgatók milyen közegbe kerülnek, ki és mi fogadja őket s vajon milyen tervekkel és ideákkal hagyják majd el az egyetemet?

Távol álljon tőlem, hogy a fentiekre egyértelmű választ adjak. Csupán arra vállalkozhatom, hogy féléves tapasztalataimat összegzem egy elsőéves szemszögéből.

Az egyetemre felvételt nyert fiatalok különböző környezetből, más-más elképzeléssel, mentalitással, tapasztalatokkal érkeznek. Azt gondolhatnánk, hogy az "értékrendek" terén meglévő különbségek elsősorban a származásból adódóan jönnek létre. A tapasztalatok inkább azt mutatják, hogy a Budapestről származó hallgatók és a vidékiek között mutatkoznak a legélesebb különbségek. Ez az életvitelben, a világról alkotott képben mutatkozik meg leginkább. A budapestiek kis csoportja tájékozottabbnak, felkészültebbnek tűnik, mint a vidéki gimnáziumokban végzett társaik. Természetesen vannak a nem "pestiek" között is olyanok, akik számára Ottlik és Eszterházy nem ismeretlen. Bennük azonban él valamiféle vágy Pest után, hol úgy érzik, hogy nyitva áll a kulturális élet "tág mezője".

Harmadsorban azok nagy csoportjai léteznek, akik keresik helyüket, próbálják az otthonról hozott elképzeléseiket megvalósítani. Ez talán több-kevesebb sikerrel sikerül is - vagy egy más, de nem magasabb minőségi fokon újratermelik otthonuk, esetenként dohos szellemi életét. Nekik a legnehezebb, ők kapják a legkevesebb segítséget. Nagyon rossz kifejezéssel élve: lehet, hogy belőlük lesz majdan a "néma tömeg"? De vajon tényleg olyan néma és szürke e fiatalok belső, felszínre soha nem kerülő élete?

A kialakuló csoportokat - melyek még nem közösségi szerveződések - általában az egyetemhez való viszony, ill. a tanulócsoporthoz beosztás határozza meg. Milyen különböző viszony alakulhat ki az elsőévesekben?

Legjellemzőbb az ambíciózus, minden szelekció nélkül teljességre törekvő, állandó győtrődésekkel tele "tanulás". Ezentúl azonban különböző árnyalatokat fedezhetünk fel.

Vannak olyanok, akik az egyetemet a tudomány tiszta szentélyének vélik. Egyetlen céljuk van tehát: a követelményeknek való megfelelés.

Mások "tökrázásnak" vélik az egyetemet. Vagy egy speciális - általában minden kötelező dolgon kívüli - terület érdekli őket. Másoknál még e speciális érdeklődés sincs meg, s egy cinikus vállalkozásból intézik el a tanulást.

A következő beállítódás azoké, akik megpróbálnak érdeklődési területüknek megfelelő dolgokban elmélyülni, de a követelmények teljesítését sem hagyják figyelmen kívül.

Természetesen a fenti alternatívák csak árnyáltan és sok-sok összetevő kíséretében jelennek meg. A felsőbb évfolyamokban a konturok élesedhetnek.

Az intézmény által diktált normák és követelmények mellett az idő haladtával egyre fontosabb szerepet kap az "értelmiségi feladatokra" történő felkészülés. Ez természetesen csak annyit jelenthet, hogy létezik egy olyan közeg a hallgató számára, mely elképzeléseit, véleményét, gondolatait, tehát saját világlátásának alakító tényezőit kontrolálná, ezek változásaira visszajelzéseket kapna. Természetesen a társaival folytatott konstruktív viták és beszélgetések által. Van-e ilyen közeg az elsőéves hallgatók számára?

Ki keres - talán - talál, Mindenesetre nehéz ilyen társaságot találni. Érthetetlen, hogyha létezik a PEB, miért nincs olyan csoport, amely a már felvetett bailleszkedését, kapcsolatteremtési törekvéseit támogatná?

Vajon elvárható-e, hogy mindenkiben tudatosuljon a kapcsolatok keresésének igénye? Ennek hiányában jönnek létre évfolyamon belül, de különösen a kollégiumokban zárt csoportocskák. Ennek hatására jönnek létre a vizsgák előtti egymás félelem ézéseit szügeráló lelkiizések. A társak magánéletének állandó figyelemmel kísérése. A "titoknélküliség" személyiségromboló hatása. Nem lenne-e jobb, ha ezekbe a csoportokba más évfolyamok hallgatói is bekerülnének? Avagy néhány "megfelelő" felsőbbéves is lakna egy-egy elsőéves szobájában?

Más csoportok a kihívásokkal szemben a Bermuda-háromszög / Sárkány, Béke, Gödör/ "menekülnek", az eseményeket cinikus nyugalommal figyelve húzódnak a még nem értett zsenik parnasszusára.

Mindenféle társadalmi közeg csoportokba integrálja tagjait. Elfogadtatja azokkal sajátos normáit és értékeit. Az egyetemen a személyes kapcsolatok mellett a kari közélet szolgálhatná mindezt. Mégis a diáksparlamenteken csak elvétve fedezhettünk fel első arcokat. Miért? Voltak olyanok, akik nem is tanácsolták a részvételt az elsősöknek. Sok elsőéves nem is tudott róla, vagy nem is értette, érthette, hogy mi ott az ő keresnivalója.

Tehát talán mindennek oka a felsőbbévesek mentörödősége? Ennél fontosabb, hogy az elsősök számára nem volt "nyilvánosság". Nem tudták, hogy milyen közélet folyik a karon. Egyszerűen azt sem tudták, hogy milyen irányba tapogatózzanak, vagy milyen mintákat kövessenek, követhetnek. A fentiekből adódik, hogy ilyesmit nem is ismertek.

Akkor talán egy néma, szürke/stb./ tömeg áll előttünk? Ez nem igaz, hisz mindenkinek vannak sajátos elképzelései és céljai. Csakhogy mindezek nem jutnak, juthatnak nagyobb nyilvánosság elé. Gyakran beszélnek arról, hogy teljes atomozáció, értékzavar stb. Létezik az egyetemenisták között, avagy divatos, leegyszerűsítő semmitmondásként: nincsenek közösségek. A tapasztalatok - hisz ilyenekben élünk - azt mutatják, hogy léteznek érdekközösségek, összejáró társaságok, csak nincs egy olyan keret, ahol ezek a nyilvánosság elé úgy léphetnének, hogy a későbbiekben is megőrizhetnék spontaneitásukat. Ezek a csoportok a háttérben jobbra irtóznak az ideológizálgatástól, a belemagyarázástól. Ha elől lépnek, azonban kénytelenek ebbe a kényszeredett zubbonyba belebujni. Hisz nálunk a közgondolkodás nehezen tudja tolerálni a spontánul összejövő emberek gyülekezeteit, amelyek általában környezetük kritikájával teremtik meg saját identitásukat. Tehát szakítani kellene végre már azzal a szemlélettel, "mely minden társadalmi jelenséget, csoportosulást, direktén politikaiként kezel, és az éppen aktuális politikai irányvonal által megkivánt szervezeti és gondolati sémák közé próbál beszorítani", s nem engedi kibontakozni a közösségi létformák sokszínű, sokféle típusát saját törvényszerűsége szerint. /Itt azonban meg kell jegyezni, hogy magának e lapnak a megléte is kifejezésre juttat más tendenciákat az irányítás részéről. A kérdés talán úgy merülhetne föl: vajon miért nem tudhatnak az elsőévesek a változtatni akaró törekvésekről?/ Természet szerint, ha bűnös dolog a spontaneitás és a döntések egy központi - a mikroközösségek világára nem is figyelhető - vezetés kezében vannak, az adott társadalmi közeg velejárója az atomizáció, a realitástól távolodó individualizálódás.

A másik súlyos problémát a minták, az értékek közvetítésében látom. Ha a hallgató, az egyén egy általa minőségileg fejlettebbnek tartott kulturális közeget fe

dez fel, megpróbálja magáévátanni. Az egyetem esetében e téren a "magas kultúra" dominál. Az, amely a 70-es években egyre inkább magába fordult, és sajátos kifejezési eszközeinek, mondanivalójának értelmezése a "széles néptömegek" számára már-már járhatatlan út. /Szilágyi Ákos: A 70-es évek konzervativizmusa/

A hallgatók jórésze vidéki, nem értelmiségi származású. Mindaddig "nem-értelmiségi" közegben élt, ott szerezte meg első tapasztalatait, ott választott követendő mintákat. Akkor ez miért nem jut kifejeződésre az egyetemen? Miért érzik úgy, hogy kettős világban élnek? Miért van az, hogy nehezen tudnak elbeszélgetni otthon maradt, már családot alapított ált. iskolai társaikkal? S ha megkérdezik tőle, hogy miért nem szereti Szilvásit és Piedone-t, nem tud rá mit válaszolni. Miért van az, hogy a gyerekkori élményeiket /nem pusztán pszichikai okokból/ csak hosszabb ismeretség után tárják fel? Lehetne még sorolni e zavaros állapot valós problémáit.

De a veszélyre akkor döbbenünk rá, ha tudjuk, hogy "igazi demokratikus rendszer nem maradhat fenn, nem fejlődhet a társadalom alapját képező osztályokból közvetlenül származó, demokratikusan felnevelt saját értelmiség nélkül"/Kardos László/.

De nem azzal találkozunk-e, hogy a nem értelmiségi környezetből származó fiatal értelmiségiek törekednek leginkább a nagyvárosi kultúra /jelentős részük: a tömegkultúra/ elsajátítására. S hova tűnnek el a valóságos vidéki élethelyzetek, sorsok, problémák még egy vidéki egyetemen is? Tehát miért nincsenek az egyetemeken sajátos "népi" világukat "harsogó" ifjak?

Természetesen van erre is divatos válasz: a társadalmi mobilitás lelassulásának ténye. No és a népi írók, a harmincas évek Szegedi Fiatalok Művészeti Kolégiuma?

Talán magyarázatul szolgálhat Budapest, "a nagyváros" monopóliuma a kulturális életben. S természetesen azzal jár, hogy az "egyetlen" nagyváros sajátos problémái egyből országossá transzformálódnak. Másik indokként nem szabad elfelejtenünk, hogy a fényes szelek nemzedékének gyermekei - még ha a szelek nem is fujnak már annyira - átveszik apáik "pozícióit".

Ennek megszüntetését azonban nem köthetjük valamiféle "rohamos" mobilizációhoz. Sokkal inkább a szakértelem előtérbe kerülése a társadalomban, a termelésben és a kultúrában, a produktum szerinti demokratikus értékelés az, amely a kulturális nyilvánosság megrekedését csökkentheti, megszüntetheti.

Ezek lennének azok a gondolatok, amelyeket fontosnak tartok egy intenzívebb helyi közéletért munkálkodó lap oldalaira.

B. N.

ÉRTESETES

arról, hogy a Filozófiai, Politikai Gazdaságtani, Szociológiai, Tudományos Szocializmus tanszékek könyvtárainak működése - halaszthatatlan költözésük, majd egyesítésük és rendezésük miatt - 1982 márc. 31-ig szünetel. Az egyesített könyvtár új helyén - Petőfi sgt. 30-34. IV. em. - április 1-től nyílik meg. A huzamosabb ideig tartó belső munkálatok miatt egyelőre csak az olvasóterem kezdi meg működését a fenti időponttól, ahol kizárólag helyben olvashatók a kiadványok. A kölcsönző tevékenység 1982. szept. 15-től indul meg.

Az oktatókat és hallgatókat arra kérjük, hogy a felsorolt tanszékek gyűjtőkörébe tartozó kiadványokat a jelzett időszakban, mindenekelőtt a Központi Könyvtár könyv-és folyóirat-olvasótermében vegyék igénybe. E kiadványok kölcsönzését a Központi Könyvtár kölcsönző szolgálata biztosítja.

Felhívás vitákra
/KISZ-élet a karon/

A múlt félévi diákszemlék után a "zaj" mondhatni elült, kicsit háttérbe szorult a közéleti-mozgalmi tevékenység a karon a tanulás, vagy inkább a vizsgaidőszak javára.

Ebben a félévben ismét olyan "megbeszélőnivalóink" akadtak, amelyekhez nagy aktivitást, pozitív vitakészséget, kellő hozzáértést remélünk és kívánunk mindenkitől - mindenkinek.

A hozzáértést csak alapos felkészültséggel látjuk lehetségesnek elérni, ennek érdekében különböző vitafórumokat fogunk szervezni kari és alapszervezeti szinten egyaránt.

Mik azok a témakörök, amelyekhez ezeket a beszélgetéseket kezdeményezzük?

Két nagyon lényeges, elég rövid határidővel:

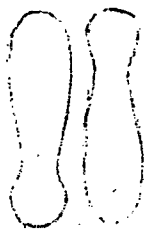
1. ÖSZTÖNDIJ-kérdés Annyi mindenki számára világos a számtalan és tagadhatatlanul bonyolult tájékoztató anyagból, hogy egy adott keretösszeg elosztásában az intézményi önállóság jelentősen megnő az új rendszer szerint. Ennek értelmében vitára bocsátják a kérdés ezen részét, mielőtt az intézmény lezárná a maga számára. A kari vezetőség javaslatot kíván közreadni arról, hogyan gondolja ő egyetemi, kari szinten az általános-tanulmányi ösztöndíj elosztási mechanizmusát. Erről pedig kari méretekben rendezett vitát tart szükségesnek. Időben a megrendezendő vitát úgy kell ütemezni, hogy Egyetemi Bizottság márc. 9-én tárgyalja, és erre szeretnénk eljuttatni karunk javaslatát. / Időcsúszás lehetséges! /

A szociális ösztöndíj elosztásának módjához javaslataink megtételéhez április folyamán fogunk teret keresni, szintén egész kart mozgó beszélgetés formájában. A két részre bontás oka az, hogy a szociális ösztöndíjat csak szeptembertől vezetik be. Karunknak az ösztöndíj-kérdéshez legjobban értő tagja Somogyvári Márta, és a bölcsészkar hallgatói részről ő képviseli az ezzel foglalkozó bizottságban. /Hallgató-tagok még; TTK; Pálkövi István, JTK; Szeleczky Ida/

2. "IRÁNYELVEK" Ezen a cínen foglalhatjuk össze következő lényeges feladatunkat. A KISZ KB Intéző Bizottsága február első hetében fogadta el a felsőoktatási intézmények KISZ szervezeteinek működésére vonatkozó új irányelveket, amelyek 1966 óta eddig nem kerültek elemzésre. Az anyagot feltehetőleg olyan nagy számban sokszorosítják, hogy majdnem minden hallgató kézhez kapja. Ez egy 30 oldalas, részint elemző, visszaatekintő és irányelveket tartalmazó mű. Ebből következik, hogy ha valamennyire érteni akarunk hozzá, de legalábbis ismerni, elég komolyan kell foglalkozni vele. Azonban nehézségei ellenére tartjuk igen fontosnak azért, mert ezeket az elveket talán újabb 15 évre fektetik le, aminek konzerváló hatása lesz, ilyen szempontból pedig lényeges, hogy mi mit szólunk hozzá, nem beszélve arról, hogy jobbra az utánunk következő hallgatógenerációkra fog vonatkozni ez pedig érzésünk szerint nem kis felelősség. Mindezek hangsúlyozásával elgondoláskunk a következő: a vitát alapszervezeti szintről kell indítani, még pedig úgy, hogy 2-3 alapszervezet tárgyalná meg egyszerre, együtt. Utána, a kisebb bázisu vitákat összegezzük, és a kar állásfoglalását egy kari beszélgetésen alakítjuk ki, amit eljuttatunk az EB-hez, valamilyen határozat formájában. Ezt a megoldást a kari KISZ-titkár által tartott tájékoztatón a KISZ-titkárok kivételével tartották. AKISZ-életünknek némiképp reformját jelentő irányelveket véleményünk alapján fogjuk módosítani. /Mondjuk azt: érdemes odafigyelni./ A kari fórumot márc. 11-e körül fogjuk megrendezni. Javaslataink kidolgozásához a bölcsészkar OD KISZ segítségét is kérni fogjuk, lévén nagyobb rálátásuk az egyetemi KISZ-életre.

A legújabb értesülésünk szerint az Irányelvek már megérkeztek az Egyetemi Bizottsághoz, és hamarosan karunk hallgatóihoz is el-

FOLYT. KÖV.

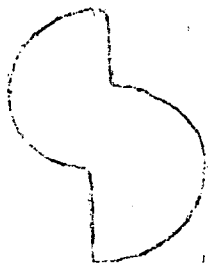
3. E félévben ismét próbatételünk a KISZ küldöttgyűlés, amely előtt alapszervezeti értékelő taggyűlésekre kerül sor. Ebből egy fontos momentumot emelnék ki. Az elmúlt küldöttgyűlés határozata értelmében minden mozgalmi évben lehetőség van új alapszervezetek alakulására, /Esetleges "átigazolásokra"./ Erre most is mód nyílik, ápr. 30-ig. A pontosság miatt idézem a küldöttgyűlés jegyzőkönyvéből a megalakulás feltételeit:

- a./ konkrét, hosszú távú, közös tevékenység megjelölése,
  - b./ ez a tevékenység közhasznú legyen /ne pusztán önképzés/,
  - c./ kötelező alapszervezeti, kari szintű politikai munka.
- A határidő leteltével programot, névsort és vezetőségi névsort kell leadni a kari KISZ vezetőségnek.

Végül egy információ: az egyetemi küldöttgyűlés ápr. 29.-én lesz. Kérünk mindenkit, akit érdekel a saját zsebe /osztóndíj/, aki fontosnak tartja az aktív közéletet /irányelvek, küldöttgyűlés/ vegyen részt a vitákban, a kar állásfoglalásának kidolgozásában, mert végül is rólunk van szó!

BTK KISZ vezetőség
Horváth Zsuzsa
szerv. titkár

Nemakarásnak nyögés a vége...?

Mindenek előtt: az itt következőket nem azon keveseknek szánom, akik eddig is tisztességgel és becsülettel elkészítették tanáraink munkájáról a féléves véleményezéseket.

Immáron negyedik alkalommal vár minden tanulócsoporthoz a nemes feladat, hogy elkészítse az előző félévben őket okító tanárok munkájának írásos értékelését; s ezt évfolyama tanszéki összekötőjének segítségével eljuttassa az illetékes tanszék vezetőjéhez. Eme közösen, körültekintően készített, véleményeket két példányban kell elkészítenünk - a másodpéldányt a kari KISZ vezetőségnek juttassátok el az évfolyamtitkárok "segédolmétel".

Kivételesen nem a bürokrácia kedvéért kényszerülünk holmi "aktagyártásra", nagyon is "önös" érdekünk vezérel, mikor ezt kérjük. Ha ugyanis arra kéri a kar KISZ vezetőit, hogy tanáraink minősítésénél, jutalmazásánál éljenek véleményezési jogukkal, nem áll rendelkezésükre semmiféle információ - kivéve, ha valamelyiküket történetesen tanítja a szóbanforgó személy. Arról nem is beszélve, hogy egyedül ez a másodpéldány biztosítaná, hogy valóban a hallgatók véleményét képviselje a kari KISZ vezetőség egy-egy ilyen döntés alkalmával. Ezt követően természetesen döntése közölnie kell a hallgatókkal, hiszen a kezében lévő anyag erre kötelez - például a Gondolat-jel hírvonatában. S minthogy olyan tanszékek is akadhatnak, ahol a hallgatói véleményeknek nem akarnak érvényt szerezni, a kari vezetőség csak akkor kérheti dékánunk segítségét, ha nekik is megvannak ugyanazok a véleményezések. Az értékeléseket MARCHIUS 1-ig kell elkészítenetek, hogy a tanszékek március 15-ig megtarthassák értekezleteiket, ahol a véleményeket a tanszéki összekötők, mint az egyes csoportok közösesen kialakított véleményét mondhatják el és adhatják át írásban is a tanszékek vezetőinek.

De mindebből semmi sem történhet meg, ha nem készítitek el az "opusokat". A SEMMIT ugyanis nem lehet sem elő-, sem átadni - vagy legalábbis jobb lenne, ha ennek elsajátításáért várnánk még egy jó pár évet; akkor talán már rá sem kellene szoknunk. Végül is egyetlen dolgot kell eldöntenünk: akarunk-e ezzel a nehezen megszerzett jogunkkal élni, vagy sem.

Avagy tanáraink véleményét kívánjuk "igazolni", akik szerint karunk hallgatói éretlenek még az ilyen véleményalkotásra, kár volt megadni nekik a lehetőséget!? Hiszen szerintük nem volt kérdéses a végeredmény: bukásunk /a csufos!/. S meg kell vallanunk, az eddigi három alkalom /legjobb esetben is felemás/ sikerei őket "igazolják". Csak azzal bizonyíthatjuk be, hogy nincs igazuk - amiről mélységesen meg vagyok győződve -, ha most még egyszer összeszedjük magunkat, s alapos, objektív véleményezés születik minden oktatónkra. S ezzel lehetetlenné tesszük egyrészt a fenti érvelést, másrészt önmagunk előtt is bizonyíthatnánk: nem csak kérni, követelni tudjuk jogköreink bővítését / például egy ilyen véleményezési rendszerrel/, hanem tudunk is élni vele!

Szerintem ez a nehezebb feladat. Ha nem készítenénk el, ez az egyetlen, hogy meghátráltunk, hogy nincs rá szükségünk. Ezt akarjuk? ... Aligha.

Barát Erzsébet
5. magy.-ang.

Bauer Tamás előadása a KGST országok gazdasági helyzetéről

Febr. 16.-án, kedden Bauer Tamás, az MTA Történettudományi Intézetének főmunkatársa a JATE-klubban előadást tartott az európai KGST-országok, ezen belül is főleg Lengyelország gazdasági helyzetéről /nemrég jelent meg Tervgazdaság és fejlődési ciklusok c. könyve/. A továbbiakban helyhiány miatt csak a Lengyelországról mondottakat foglalom össze /igen vázlatosan/;

Az 50-es években Lengyelországra is, mint a többi szocialista országra, a szovjet gazdaság másolása, a külgazdaságtól /főleg a nyugati irányutól/ való elzárkózás volt a jellemző. A lengyel vezetés /Gomulka a LEMP első titkára/ korlátozta az importot, mérlegegyensúlyra törekedve tartózkodott a hitelfelvételtől. Szelektív iparfejlesztésre törekedtek, az anyag- és energiaigényes ágazatok visszafejlesztésére. A lengyel párt sosem mondott le a kollektívizálásról. A 60-as években kiéleződött az élelmiszerellátás megoldatlansága. Az 1970-es élelmiszeráremelés /melyet a gdanski megmozdulások miatt visszavontak/ Gomulka bukását okozta. E. Gierek szakított evvel a politikával. Emeltek a béreket, gyors életszínvonal-növekedést, beruházásnövekedést akartak hittelekre, s az új gazdasági reformra építve. Óriási hitelfelvétellel egyenes iparfejlesztést végeztek; cél a gazdasági és beruházási expanzió. Amire a beruházások elkészültek, a nemzetközi konjunktúra véget ért.

1973-74-től a kedvezőtlen külkereskedelmi mérlegre a lengyel vezetés további gyorsítással válaszolt. A mezőgazdaságban a szűkös eszközöket az állami- és termelőszövetkezetek kapták; holott ezek a kisgazdaságoknál rosszabb határfokon hasznosították azt. Nőtt az élelmiszer-behozatal. Az 1976-os husáremelést - sztrájkok után - visszavonták. Ezután 1980-ig teljes a tehetetlenség, a beruházások tovább folytatódnak, az 1980-as husáremelés pedig országos sztrájkhullámot váltott ki. Ebben a folyamatban nem csak a gazdaságpolitika volt hibás, a nyitást nem lehet hibáztatni. A válság okai kb. a következők:
új intézkedések, de régi gazdasági mechanizmus; a reform nem volt eléggé átfogó és azt is elszabotálták; nem szakítottak a tervutasításos rendszerrel; maradt az anyagigényes gazdasági növekedés; a kisgazdaságokat háttérbe szorították; a gazdasági-politikai döntések autokratikusak, nincsenek alternatívák, nincs

nyilvánosság, visszajelzés; a nyitás mellett a régi gazdaságpolitika tovább élése sokkal kedvezőtlenebb hatást váltott ki. A válság Lengyelországban várhatóan tovább fog mélyülni. S mint a többi KGST országban, itt is csak radikális változással lehet kilépni a visszaesésből, stagnálásból.

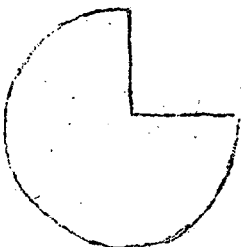
Az előadás utáni vita kérdései is főleg gazdasági természetűek voltak, ill. a válságjelenségekkel függtek össze.

Huszár Endre

KESERÉDES

/egy Jancsó-film izei/

A ZSARNOK SZÍVE

Magyar mitológia E földi mennyország három szférát mutat - legalább akikről /akikkel/ döntenek, s nem tudják, hogy dönteni lehet, aztán akik azt hiszik, hogy dönthetnek, s nem tudják, mikor döntenek le őket, legfelül akik döntenek, de ők olyan magasan leledzenek, hogy oda még lábujjhegyről sem látunk be. Történelmi édenünkben sétálunk a "Mesterrel" kézenfogva, és beleverjük az orrunk a kiaggatott mitoszokba: rontásos vadkan-agyarak, áldásos álarcok potyognak túléretten a lábunk elé, de nem állunk meg a szétfröccsent mázsás buborékok mellett,

továbblépünk-bukunk-pörgünk a szabadság nagy kapujához, jót szippantunk a friss puszta levegőből /ugye most már megérkeztünk?!/, nekilódulunk...és betörjük a fejünket a rácsokon /"képzeldsz egy kis szabadságot" - gondolta J.A./.

Ez az én film-sűrítésem. Azt hiszem elrontaná a gyomromat. Ez a Lényeg /?/, de ezt /körülbelül/ eddig is tudtam /tudtuk/. A zsarnok szívéét ott találjuk meg, ahol a függemaghamozó gép értelmét. Ezek a megfejtések gyilkolják halomra a legértékesebb műveket. A szobrász nem vagdalja le modelljéről a húst, tudja! hol vannak, hogyan kapcsolódnak a csontok; a húst formázza, pedig a csontokról tanít. Mi van a Lényegen túl?

Lény, zene, illat, izek.

Magyar álom Lebegés, zuhanás, felemelkedés külön-külön adagolva s mégis egybe-
 leverve jól - keleti receptre: fűszeres, bizsergető Erjedés, lassu tüzön Halál-
 örkölt, a szélein körbeégett Bukás-felfújt és Napba gőzölgő, illatos Istenülés
 gymásba facsarva.

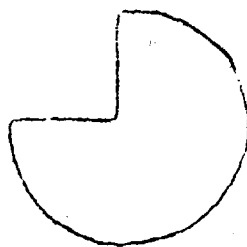
Lebegés közege: víz, párák, csillogóan hangszerelt, gyöngyöző zenei motívumok, élymek, bársonyok és bársonyos női testek. A konzolidált Paradicsomban nem vait a Nap, szűrt, meleg fények bomlanak sátorra, sülték, borok a megcsömörlésig, hatalmas, egészséges, cipó-friss asszonyok, minden lázt elnyelnek, még a késekét is. Széles csipeiken forog ez a világ, amely körbepaskolja langyos ingereivel a lázókat /értse pl.:vágás helyett kameramozgás, mozgó figura helyett mozgó háttér/. hatalom /a nagybátyj, vagy a török, vagy a pap, vagy akárki/ és a szellem /az asz, a komédiások / úgy tűnik egyensúlyban, nem zavarják egymás köréit.

koraktivitás? Igen, dekorativitás, olyan mint Antonionis, akit olasz kollégái doltak ezzel már a Nagyítás idején: ez a dekopativitás áttöri érzékelésünk, lokai sémáink gátjait, árvizként sodor, forog, lehuz a mélybe - s apadás után a orgalmasabbja a roncsok alatt kincseket talál a hordalékban.

Lebegés után zuhanás és felemelkedés: gyertya-akna-mező villogása szaggatja a lős-részeg fényt, fölszikráznak a kardok, csuha alól roppan a páncéling, pozici-sere és vér folyik.

Erős a páncél, mégis végre kitárul a kapu, a szabad zöld har-
sog, lovak dübörögnek, könnyebb, igazabb emberek szaladnának a
jövőbe...Lövés, újra zuhanunk, a komédiások összerogynak, uj-
ra lebegünk, mert a páncélingos Mesebéli Jánost is kilyukaszt-
ják: ki lőtt és miért? A főszereplő ismeretlen. A történet be-
fejezetlen.

A lebegésből kizuhanunk, vagy felemelkedünk. Mindenesetre a fü-
zöldje és a sörények hullámozása biztató.

Nagy László

HIREK

HIREK

"Eszmélő" diákság?

Ugy hiszem József Attila szívesen vállalná a keresztapaságot -
vagy hát ha nem, szívesen tűné -, amit néhány egyetemi és főisko-
lai kiadvány rátestál, amikor verseinek címével indít el egy-egy
kísérletet. Az alig több mint egy éve megjelent Medvetánc c. tár-
sadalomkutatással foglalkozó kiadvány. /ELTE BTK/ bevezetőjében a
következőket írja:

"A "Medvetánc" szó - túl a bennefoglalt képen - ugyanúgy József
Attilát idézi fel, mint az egykori "Tiszta szívvel", amely 1970-ben
jelent meg utoljára. De az utalás hangsúlykülönbségével érzékeltet-
ni próbálja a két évtized szellemi karakterében bekövetkezett vál-
tozásokat."

Nem véletlen talán, hogy egy ebben a félévben megjelent főisko-
lai kiadvány szintén József Attilához fordul, mikor címet választ
és bevezető verset keres, s talán az sem, hogy a Medvetánc-nál is
későbbi költeményben találja meg.

A Budapesti Tanárképző Főiskola lapja Eszmélet címmel jelent meg,
1982 februárjában először. Az első szám irodalmi anyagot közöl; a
cikkírók és szerkesztők társadalmi érdeklődésére a bevezető soron
kívül a kritikákban és szerkesztői megjegyzésben egyaránt rátalálunk.
A bevezető így fogalmaz: "Alapelvünk az információközlés kiszélesíté-
se." Minden számunkra érdekes írást közölni kívánnak, függetlenül
attól, hogy szerzője főiskolájuk hallgatója-e vagy sem, sőt az sem
baj, ha nem hallgató sehol, erre is van példa, már az első számban
is. "Emellett az iskolánkban készült különféle témájú és értékes
szakdolgozatokat is megjelentetjük majd külön tudományos melléklet-
ben- etika dolgozatokkal nyitva a sort.

Külön számokban tervezzük megismertetni a hallgatótságot az ország
más egyetemein-főiskoláin kiadott iskolaujságok legérdekesebb cikke-
ivel." Ezen utolsó tervük megvalósításához információ-feldolgozó
csoportot kívánnak alakítani.

A kiadványban megjelent irodalmi, kritikai és tudományos kísérle-
tek, hullámzó színvonaluk ellenére, figyelemre méltóak és mindenkép-
pen hasznosak, mind az olvasó, mind pedig a műfajokkal kísérletező,
azokat tanuló írók számára.

Kivánjuk, hogy szépményü terveik teljesüljenek!

/Ez a kiadvány is remélhetőleg hamarosan hozzáférhető lesz
mindannyiunk számára a működni kezdő KISZ-szobában./

Czupi Gyula

Leselejtezés

Egy délutáni előadás szünetében lettünk figyelmesek arra, hogy a 4-es tanterem elé, a folyosóra, két hatalmas könyvespolcot hoztak a munkások. Az egész csoport kíváncsian vetette rá magát a könyvhalmazra. Volt ott Lenin, Sztálin, Rákosi műveinek teljes sorozata éppúgy, mint német nyelvű Homérosz, Horatius, Cicero, vagy Acsády Ignác magyar nyelvű könyve, ezenkívül angol-, német nyelvű gazdasági folyóiratok, stb.

Amikor azt is megtudtuk, hogy ezek a könyvek selejtezésre, sőt bezúzásra vannak itélve, sokak fejében megfordult még az "értékmentés" gondolata is/egyébként az óra végére a polcokat gondosan beborították nylon fóliával/.

Fő problémánk az volt, hogy ezeknek a lesejteztett könyveknek jó része /Lenin Sztálin és Rákosi művek/ olyan, amit, szemináriumra, előadásra olvasnunk kell, s tanszéki és egyéb könyvtárakban általában egy-két darab van csak belőlük. Így gyakran egy példány fut végig egy hét alatt az egész csoport kezén. Másrészt ezek a könyvek kordokumentumok, s úgy gondoljuk, mindnyájan szívesebben látnánk őket a könyvespolcunkon, mint a MÉH-telepen.

Novák Ákost, a JATE Központi Könyvtára Hálózati Osztályának vezetőjét kérdeztük meg arról, hogy nem lehetne-e ezeket a könyveket az egyetemisták között olcsón kiárusítani. Ez kettős haszonnal járna: egyrészt mi, hallgatók is jól jönnénk ki, másrészt a könyvtár is többet kapna értük, mintha a MÉH veszi át - kilóra.

Novák Ákos a következőket mondta: a dolog nem ilyen egyszerű.

A könyvek sorsa a következő lesz:

1. az egyetem tanárait értesítik, hogy igényelnek-e az anyagból,
2. a szegedi könyvtárakat, antikvariumokat értesítik, hogy igényelnek-e az anyagból,
3. ezek a könyvtárak a nagyobb országos könyvtárakat értesítik, hogy igényelnek-e az anyagból,
4. ha a fentiek egyikének sem kellene a könyvek, akkor lehetőség lesz arra, hogy mi, hallgatók egyfajta "börzéken", olcsó áron hozzájuthassunk.

Kérdésünk: nem lehetne-e a 4. ponttal kezdeni az egész folyamatot?

Ugyanis a fenti, szegedi és országos könyvtárak érdektelensége majdnem biztos /tudomásunk van róla, hogy pl. a Somogyi Könyvtár néhány éve lesejtezte az 50-60 években, nagy példányszámban kiadott - főleg Sztálin, Rákosi, Révai stb. - anyagát/.

Válasz: ezt a hivatalos utat törvény írja elő.

Mindenesetre, ha ezt a hivatalos utat a könyvtár végigjárja, úgy egy-kétszáz könyv elhelyezése során néhány kilónyi bürokratikus melléktermék keletkezik, amit szintén érdemes volna megőrizni, mert egykor ez is kordokumentum lesz!

Ugyanakkor Novák Ákos jogos panasza, hogy tanáraink egy része, mielőtt a szeminárium, kollokvium, stb. kötelező listák anyagát összeállítanák, nem nézik meg a könyvtárakban, hogy a listán szereplő könyvek kellő példányszámban megtalálhatók. Továbbá elmondta, hogy a Történelmi Tanszék áprilisi körüli bezárása után a gyakrabban kölcsönzött műveket a Központi Könyvtárba átszállítják, s ott lesznek hozzáférhetőek, ill. elképzelhető volna, hogy a JATE-klubban ideiglenes könyvtárat létesítsenek /szerintünk egy ilyen "klub-könyvtár" megvalósítása - bár nagyon szükséges lenne -, nehezen elképzelhető -ki végezné?, kellene-e a kölcsönzéshez JATE klub-igazolvány? stb./.

Novák Ákos megköszönte a hallgatók "visszajelzéseit", s kérte, hogy további problémáinkkal is keressük meg.

Nem vagyunk bizalmatlanok, de azért úgy gondoljuk, nem árt már most elkezdeni a juniusi szigorlatokra szükséges könyvek kikölcsönzését.

Huszár Endre

Mi az igazság a SZEGFÜDSZCS körül?

Irodalmi dokumentum-riportás

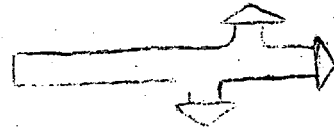
A "mondolat-jel" riportere elgondolkozva állott a már dicsőséges, de még kissé gyenge tavaszi napsütésben. A Szegedi Független Fiákszervezeti Csoport /SZEGFÜDSZCS/ állítólagos megalakulása órák óta élénken foglalkoztatta a város bizonyos ifjusági rétegeinek közvéleményét. Senki sem tudott bizonyosat. A "mondolat-jel" riportere ennek ellenére röviden összegezte agyában mindazt, ami eddig az ügyről kiderült. "Állítólag megalakult" -- vonta meg a szemöldökét magától. Ebből kellett kiindulni. "De merre?" -- mormogta magában a "mondolat-jel" riportere, és belépett a székházba.

"Igen, most már kész tényként közölhetem önnek, hogy megalakult" -- kínálta meg kávéval a "mondolat-jel" riportert a Ranschdubler Gábor, a SZEGFÜDSZCS titkára kellemesen berendezett irodájában.

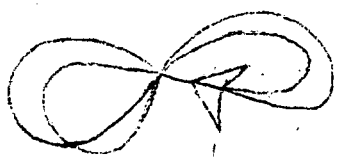
"Na és?" -- fogyasztotta el a kaviáros szendvicset a "mondolat-jel" riportere. Hangjából ki lehetett érezni azt a felfokozott kíváncsiságot, amely már órák óta hatalmában tartotta a város bizonyos ifjusági rétegeinek közvéleményét.

"Egyesek" -- nézett ki jelentősegteljesen Ranschdubler Gábor az iroda csupaüveg ablakán a Tiszára, amelynek hullámai gondtalanul csillogtak a már kissé gyenge, de még dicsőséges tavaszi napsütésben, "nem átallják azt mondani, hogy" -- lobogtatott meg megvetően néhány időszaki kiadványt a mellényzsebében, "a SZEGFÜDSZCS-re nincs is szükség" -- mondta, és egy ronggyal elgondolkozva törölgette a rádiótorra futtatott vizipálmák leveleit.

Közlemény: A NISZ EF-Biz. Pol. Csup. Mb. Tkárs. vidáman üdvözl minden olyan alulról jövő, konstruktív, demokratikus, a város bizonyos ifjusági rétegeinek közvéleményét kifejező, elvi alapokon nyugvó, de a hagyományos rugalmasságot szigorúan megőrző, akcióprogramunk céljait helyeslő, de ugyanakkor feladatait bátran megoldó széles kezdeményezést, amellyel egyetért.

Szeged, 16 óra 20'

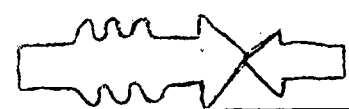

Népszerű Ifjusági Szervezet
Emberekfölötti Bizottsága
Politikai Csoportjának Megbízott Titkársága

"Miért fél?" -- igazította meg a mikrofont a cipőfűzője ráncában a "mondolat-jel" riportere. "Ne akarjon átverni. Láttam, ahogy a keze alatt megremegtek a pálmalevelek."

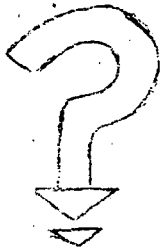
"Megfakulnak ezek itt ebben a még tavaszi, de már napsütéses dicsőségben" -- rendezgette Ranschdubler Gábor a szekrény tetején sorakozó pezsgősüvegeket, mint aki ről hirtelen lerántották a leplet, de még mindig azt látszatot akarja kelteni, hogy az üvegek nem csendülnek össze. "Pedig nekünk fel kell ráznunk a tönegeket" -- bontott meg egy következő palackot.

"Nem gondolja, hogy ez a felelőtlen hangulatkeltés veszélyét hordja magában?" -- kérte a törülközőt és a felmosóröngyöt a "mondolat-jel" riportere.

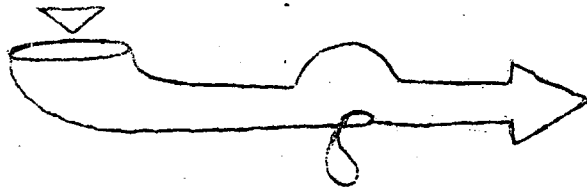
Közlemény: A város bizonyos ifjúsági rétegeinek közvéleményét órák óta erősen nyugtalanítja egyes felelőtlen elemek demagóg, elfogulatlansággal és építő szándékkal takargatott kriticista, individualista, eddig elért céljainkat és kitűzött eredményeinket figyelmen kívül hagyó ún. "szervezet"-alakítási kísérlete. "Ondolunk itt főleg egy magát "független"-nek nevező álellenzékieskedő csoportosulásra. A NISZ a tömegek akaratától vezéreltetve elhatárolja magát ezektől a meggondolatlan kísérletektől.

Szeged, 16 óra 25'

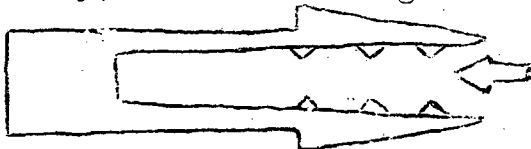
NISZ Bizottságokfőlötti Elnöksége VB

Részlet a Patkógyár 5. üzeme termelési tanácskozásának jegyzőkönyvéből: "Ustor Miklós /gépi reszelő, Offenbach-szoc. brigád/ hozzászólása: "Elvtársak, a feleségem terhes, májusra várja a gyereket. Bizonyára meg tudják érteni, mit érzek. S akkor azt is meg tudják érteni, hogy velem együtt a feleségemet is és a megszületendő Miklós kát is órák óta erősen nyugtalanítja a SZEGFÜDSZCS népszerűségellenes tevékenysége. Mi itt a brigádban mind azon a véleményen vagyunk, a brigádvezető elvtárs és én, hogy ez így nem mehet tovább. Mi népszerű embert akarunk nevelni a fiunkból. Csak ennyit akartam mondani, én, az egyszerű gépi reszelő. Nem tudom, az elvtársak mit gondolnak. Öö... izé..."

"Gizike, este majd ne felejtse el a szőnyeget talpával lefelé betenni a szekrénybe" -- bucsuzott el a "mondolat-jel" riportertől Ranschdubler Gábor irodája fényűzően berendezett ajtajában.

"Naná" -- huzta le megértően Giziké /Ibolyáné Block Terézia/ az írógép redőnyét. "Mindig ez a vége" -- mondta, és a "mondolat-jel" riportere hátában érezte napsütését, amelyben volt valami még dicsőséges, de már kissé gyenge tavasz.

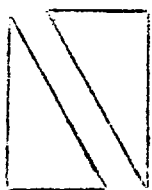

A "mondolat-jel" riportere elgondolkozva lépett ki a székházból. Egyre élénkítő éhséget érzett, de ennek ellenére röviden összegezte agyában a hallottakat. "Hogy fogom én ezt megírni?" -- vont a következőt tiz körméről. Körülnézett. A köruton néhány suhanc tartott a "Rezgőnyárfa"-csárda felé. "Teli gyomorral" -- gondolta a "mondolat-jel" riportere, és ő is habozás nélkül arra vett irányt.

Szijj Ferenc

/Midőn szerkesztőségünk közli a fenti cikket, tisztában van vele, hogy az az eseményeknek csak egyfajta bemutatása, amely nem mentes bizonyos egyoldalúságoktól sem, ezenkívül hiányzik a reális politikai összefüggésekben, egységben való szemlélet is. Mindezek óhatatlanul a vizipálmák kellően nem árnyalt megítéléséhez vezetnek. Sajnos lapzárta miatt csak a következő számunkban tudjuk közölni a nagy-szegedi pálmaház igazgatójának reflexióit. -- Szerk. megjegyz./

MINTADIÁKJELLENÉZÉS

P. Péter az X/x évfolyamon lévő csoport hallgatója. Képességeivel már az első órán felhívta magára a figyelmet, amikor is több dologban engem, dr. Z. Sámuel többszörösen kitüntetett órással oktatott, kijavított és helyreigazított. Bár ezek a hibák nem voltak igazán számottevő baklövések, P. Péter mégis nyomatékosan felhívta rá a figyelmemet, hogy az elkövetkezőkben nem szeretné, ha az ilyesmi még egyszer előfordulna azon az órán, amelyiken ő is jelen van. Nos, bármennyire is görcsösen igyekeztem, a legközelebbi tévedésemért, amikor egy filozófiai tétel előadásakor rossz helyen vittem fel a hangsúlyt, ami úgy tűnt, mintha a tételben vessző lett volna, P. Péter, az X/x évfolyam hallgatója azonnal lecsapott hibámra, és büntetésül az óra végéig a sarokba állított. Itt kellett a hátralévő idő alatt előadnom Arisztotelés Poétikáját, természetesen a legnagyobb elővigyázatossággal közepette, nehogy tovább hibáimmal magamra vonjam P. Péter hallgató haragját. Sajnos a továbbiakban ezt sem kerülhettem el, egy dátum meghatározásánál ugyanis, amikor P. Péter az órára is rákérdezett, és én kb. egy fél fertály órányit tévedtem, jogos büntetésül körmöst kaptam P. Pétertől, majd amikor pedig arra próbáltam kivetkezni, hogy a történelem kezei rekei vagyis hogy az idő az visszafelé ugyanúgy egyszóval minden relatív tehát a biztos is bizonytalan mert... P. Péter, X/x évf. hallgató félbeszakította magyarázkodásomat; majd azzal küldött ki az osztályból, hogy akkor jöjje vissza legközelebb, ha a tananyagot becsületesen megtanulom, nézze meg az ember! és becsapta mögöttem a nyelvi szeminárium ajtaját.

Most tehát visszavonultam szobámba, lámpalázzal küszködve biflázom az előadandó tananyagot, és rettegve gondolok arra, hogy P. Péter, X/x évf. hallgató miben fog újra és újra kifogást találni, és hogy én vajon milyen szabály, milyen idézet, milyen esemény, milyen következtetés, milyen premissza újabb pontatlan megfogalmazásával vagy leírásával hívom majd ujjent ki magam ellen P. Péter, X/x évf. hallgató haragját és türelmetlen intoleranciáját. Mindezek azonban nem gátolhatnak meg abban, hogy most, amikor P. Péter személyi jellemzését írom, róla ne a legjobb, és a legdicséretesebb véleménnyel legyek.

Dr. Z. Sámuel

Molnár Imre

HIREK

A tanév 3. kari tanácsulását febr. 11-én tartották. A képviselők elfogadták a tanszékek tud. munkáját megvitató értekezletek lebonyolítási módjára vonatkozó javaslatot az 1982. évi költségvetést, és több személyi kérdésben döntöttek:

1. A Magyar Nyelvészeti tanszék vezetőivé Velesev Mártonnát választották meg, Vajda György Mihály és Fejér András tanszékvezetői megbízatását meghosszabbították.
2. Ugyancsak meghosszabbították Mikola Tibor dékánhelyettesi megbízatását is.
3. Elfogadták Balázs Mihály, Fried István, H. Tóth Imre és Kenesei István egyetemi docensi pályázatát.
4. Balázs László Gábort /1981-ben végzett orosz-angol szakon/ Felsőoktatási Tanulmányi Érdeméremre javasolták.

A képviselők meghallgatták a dékán beszámolóját a folyamatban levő tantervi munkálatokról, ill. a három BTK Dékáni Kollégiumának állásfoglalásáról, amely szükségesnek tartja a tantervek és a szakképzés összehangolását, az óraszám maximalizálását /heti 32, max. 36 óra; szaktárgyak: 10-12 óra; élt. tárgyak: 8 óra/ és választottó órák beiktatását a tanrendbe. A Dékáni Kollégium elutasította a másfél-szagos képzést, de amellett volt, hogy az egyszakos képzéssel indulhassunk kísérletek a következő tízéves ciklusban.

A minisztériumi tanterv-javaslatokat 1982. dec. 31-ig kell majd elkészíteni, és a kari, egyetemi szerveknek /a hallgatók és az oktatók testületeinek/ az 1982/83-as tanév végéig kell megvitatniuk, ill. elfogadniuk.

Tisztelt Olvasó!

A lappal kapcsolatos véleményetekről szeretnénk tájékozódni, ezért a „--” egy évének lejárta után néhány kérdést intéznénk az Olvasóhoz. Kérünk benneteket, hogy ezt az utolsó oldalat tépjétek le, töltsétek ki, és dobjátok be az erre a célra kitett dobozba /a lépcsőfordulóban megtaláljátok/. Ha a kérdéseknél nincs elég hely a szöveg számára, a lap alján folytathatjátok a választ. A beérkezett válaszokat később ismertetjük.

Köszönjük!

1. Milyen témákat, ill. műfajokat hiányolsz a „--”-ből, melyekkel kellene véleményed szerint többet foglalkozni?
2. Mennyire tartod olvasottnak a kiadványt a karon? /Kérjük, indokold meg!/
itt letépendő!
3. Induláskor azt szerettük volna, hogy a kiadvány vitafórum-má is váljon. Véleményed szerint ez mennyire valósult meg, és hogyan valósíthatnánk meg jobban?
4. Hogyha holnap tollat ragadnál, és elkészítenél egy irást a „--” számára, akkor milyen témamegjelölő címet adnál neki?